

Mítoszok, történészek

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 10. szám, 2020. március 6.

Ungváry Krisztián „*fontos, gondolatébresztő*” cikkét kiegészítendő, Karsai László sorra veszi az általa fontosnak ítélt, Magyarország II. világháborús részvételére és a magyar holokausztra vonatkozó, visszatérően hangoztatott ferdtételeket és hamisításokat (*Mítoszok, tények és pártpropaganda, ÉS, 2020/5., jan. 31.*). Teszi ezt vélhetően a ködoszlatás, a tisztázás szándékával, hogy múltunkat tárgyilagosan, a napi politika hordalékától megtisztítva, kizárólag a tények tükrében szemléljük. Erre valóban nagy szükség is van, egy ponton azonban éppen abba a hibába esik, amit a „*Jobbik eredeti kulturális programját*” megvalósítók szemére hány. A kárhoztatott hamisítások sorában említi azt a nézetet, miszerint „*Magyarország nem utolsó csatlósa volt az önkényuralmi, népirtó náci Németországnak, hanem – ahogy a múltat megszépíteni szándékozók állítják – a világháború utolsó áldozata.*” Megfogalmazásából egyértelmű, hogy szerinte igenis érvényes ez a hazánkra nézve erősen negatív tartalmú, megbélyegző kitétel (utolsó csatlós). Úgy látszik, arról nincs tudomása, hogy az írásában hivatkozott Ungváry Krisztián történész kollégája erről homlokegyenest ellenkező, tényekkel alátámasztott véleményt képvisel. A Történelemtanárok Egylete által gondozott honlapon a *Legendák a 2. világháborús magyar részvételről* cím alatt, az Ungváry jegyezte rövid cáfolatok egyike az „utolsó csatlós” kérdésével foglalkozik:

„*Állítás: Magyarország volt az »utolsó csatlós«*”

Cáfolat: Az állítás nem igaz, voltak szövetségesek, melyek tovább kitartottak.

Bővebben: Németország szövetségesei közül Horvátországban és Olaszországban a háború utolsó napjáig folytak harcok, mindkét országban végig működött fasiszta, illetve szélsőjobboldali kollaboráns kormány. A nácibarát szlovák és román emigráns kormány szintén a háború végéig hivatalban volt. Horvátországban és Szlovákiában ráadásul semmilyen kormányoldaltól szervezett kiugrási kísérletre nem került sor, szemben Magyarországgal, amelynek államfője és kormánya 1944. október 15-én fegyverszünetet kötött a Szovjetunióval.”

Ezzel teljesen összhangban jegyezte meg Feitl István az *Az ideiglenesség időszaka – Magyarország 1944–1945-ben* című tanulmányában: „...az »utolsó csatlós« megszégyenítő jelzője nem igaz, hiszen a *Független Horvát Állam csapatai csak 1945. május 15-én tették le a fegyvert.*” (*Eszmélet, 2015/106. szám, 8–41.*)

Előttem rejtély, hogy a Magyarország XX. századi történelmével hosszú évtizedek óta foglalkozó Karsai számára, több mint 70 évvel a II. világháború befejezése után, ugyan mi hitelesíti az „utolsó csatlós” széles körben elsőként Révai József kommunista pártideológus által propagált teóriáját. Tartózkodóan fogalmazva: ezzel nem erősítette mondanivalója hitelét.